

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

10e jaargang nummer 3

november 2000

De Bijbel - Het Woord van God

De Bijbel is het onfeilbare Woord van God. Het is een Boek, dat wij ontvangen hebben uit de hand van God Zelf. Iedere student en leraar dient ten volle van dit feit overtuigd te zijn. Er zijn twee vormen van bewijsvoering:

Het innerlijk bewijs: De Bijbel zelf getuigt, dat hij de waarheid bevat. Het uiterlijk bewijs: Vele bijzonderheden omtrent de Bijbel moeten als onomstotelijke feiten worden erkend en geven getuigenis van zijn bovennatuurlijke oorsprong en samenstelling.

I Het innerlijk bewijs

Op honderden plaatsen verklaart de Bijbel van zichzelf, het Woord van God te zijn. (Ps. 12:7; 93:5; Ps. 119:17, 99, 100, 101, 105, 130; Jes. 55:10, 11; Jer. 23:29; Rom. 10:17)

Psalm 19:8-12 verklaart, dat het Oude Testament het Woord van Jehovah is. Zes voortreffelijkheden van dat Woord worden hier opgesomd met zes corresponderende veranderingen, die dat Woord teweegbrengt. Ook in Hebreëën 1:1 lezen wij, dat God in het Oude Testament spreekt door de profeten en in het Nieuwe Testament door Zijn Zoon.

II Het uiterlijk bewijs

Als wij zoeken naar het uitwendig bewijs, dat de Bijbel het Woord van God is, dan is het Boek in één woord een wonder. De grootste scepticus onder de mensen kan dit niet tegenspreken. Men lette daarbij op de volgende feiten:

1 De continuïteit

De Bijbel verschijnt in één volume, waarin de volmaakte samenhang duidelijk te bespeuren is en waarin de historische lijn duidelijk te volgen is vanaf de schepping tot aan "de nieuwe hemel en de nieuwe aarde"; een

volmaakte ontvouwing van de waarheid vanaf de kiem tot het volle koren in de aar; van type tot anti-type; van profetie tot vervulling; en van de verwachting, de komst, het leven en de verheerlijking van de volmaaktste Mens op de aarde of in de hemel.

Toch is dit éne Boek, dat de meest volmaakte harmonie van gedachte tentoonspreidt en waarin de Goddelijke draad geen enkele maal wordt onderbroken, een verzameling van 70 boeken door ongeveer 40 verschillende schrijvers geschreven: koningen, boeren, denkers, vissers, dokters, staatslieden, geleerden, poëten en ploegers.

Zij hebben slechts weinig van elkaar geweten, want zij woonden in verschillende landen en hun geschriften breiden zich uit over minstens 60 generaties van menselijke geschiedenis, die een periode van minstens 1600, maar waarschijnlijk 4000 jaren omvatten.

2 De volledigheid der openbaring

In het ontvouwen der waarheid is de Bijbel onuitputtelijk.

Als een telescoop doorzoekt hij het heelal van de hoogte des hemels tot de diepte der hel en volgt hij Gods werken vanaf het begin tot het einde.

Als een microscoop doet hij ons de kleinste bijzonderheden zien van het plan en de bedoelingen Gods en de volmaaktheid van Zijn schepping.

Als een stereoscoop brengt hij alle dingen, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde, in de juiste verhouding tot elkaar. Hoewel geschreven in een tijd,

waarin de menselijke kennis niet zo ver reikte als nu, is hij toch nimmer in tegenspraak met de ontdekkingen, die later door de mens gedaan zijn.

3 Zijn grote verbreidheid

Alle menselijke rassen hebben de Bijbel als hun eigendom beschouwd. Geen ander boek kan zo gemakkelijk in iedere taal worden overgezet. In meer dan 1000 verschillende talen en dialecten is hij reeds verschenen. Veertig genootschappen hebben zich gespecialiseerd in Zijn uitgave. Meer dan 40-miljoen worden er jaarlijks uitgegeven.

De Franse ongelovige Voltaire, die in 1778 stierf, voorspelde eens, dat de Bijbel binnen een eeuw een zeldzaamheid zou worden. - Ondanks deze voorspelling groeit het aantal Bijbels nog steeds.

Gedurende meer dan 1900 jaar heeft hij de aanvallen van Satan en van mensen weerstaan. Nooit is zijn weerstandsvermogen zò op de proef gesteld als in onze dagen, nu zij, die zich zijn vrienden en voorstanders noemen, de grondwaarheden ervan ontkennen, evenals zijn bovennatuurlijk wezen.

Door invloed van de Bijbel komen noodzakelijke veranderingen. Voor de ongelovigen is hij "het zwaard des Geestes". ^{Ef. 6:17} Voor de gelovigen is hij een reinigende, heiligende, reflecterende macht. ^{Ef. 5:25, 26; Joh. 17:17; 2Kor. 3:18}

De Bijbel is de grond van alle ware beschaving, wetten en zeden.

4 De stof waar de Bijbel over schrijft

Het bovennatuurlijk karakter van dit Boek blijkt uit het feit, dat het even vrij spreekt over het onbekende en over de dingen, die anders onmogelijk bekend zouden kunnen zijn, als over het bekende. Zij die Gods Woord volgen, worden stellig geleid in de wegen van Gods eeuwige waarheden. Geen ander boek dan de Bijbel zegt iets van degenen, die het Woord, daarin bevat, niet aannemen. Deze worden genoemd onwedergeboren mensen, die de dingen van de Geest van God niet kunnen ontvangen; zij kunnen ze niet verstaan, omdat zij alleen geestelijk onderscheiden worden.^{1Kor. 2:13}

Het Woord Gods is werkelijkheid en zij die dat Woord het meest hebben bestudeerd, hebben het het meest lief.

5 De letterkundige waarde van de Bijbel

Ook als letterkundig werk staat de Bijbel bovenaan.

De eenvoudige en de wijze worden er door bekoord. Niet aan de mensen, die hem geschreven hebben, doch aan God alleen zij al de eer.

6 Het gezag van de Bijbel

Het Boek is onbevooroordeeld en dingt niet naar de gunst van mensen. Zonder aarzelen legt het de zonde en zwakheid van de besten der mensen bloot en spreekt het oordeel uit over hen, die alleen op hun deugd en verdiensten vertrouwen.

Uit zichzelf kan een mens zo niet spreken. Het is dan ook geen boodschap

van mens tot mens, maar een boodschap van God tot mensen.

Het spreekt met gezag over de dingen in de hemel en op de aarde; over wat gezien en wat niet gezien wordt; over God en engelen en mensen; over tijd en eeuwigheid; over leven en dood; over zonde en verlossing; over hemel en hel. Zonder deze boodschap zou men op aarde niets weten over de eeuwige dingen.

Nu wij deze boodschap hebben, is er zekerheid, vastheid en vrede.

7 Het bovennatuurlijke van de Bijbel

Het heerlijkste in dit bovennatuurlijke Boek is de openbaring van de persoonlijkheid en heerlijkheid van God en Zijn Zoon.

Denk niet, dat dit bovennatuurlijke een waandenkbeeld is, een uitvinding van de menselijke geest. Neen, de wijste en heiligste mens ter wereld, heeft nimmer Zijn volmaaktheid kunnen benaderen of bevatten. Als hij slechts een verdichtsel zou zijn, dan mag ieder de man, die dit verdichtsel verzon verheerlijken en aanbidden.

8. Vergelijking tussen de Bijbel en Christus

Daar beiden een bovennatuurlijk karakter dragen, kan men vergelijkingen maken tussen het geschreven Woord en het Levende Woord, Jezus Christus.

Beiden zijn van hemelse oorsprong en hebben zowel een hemels als een menselijk karakter.

Beiden hebben de kracht, om hen, die

geloven, te veranderen en beiden kunnen door de mensen, die niet geloven, terzijde gezet en verworpen worden.

Beiden zijn de belichaming van de onbevleete Goddelijke volmaaktheid. Wat zij openbaren is zo eenvoudig, dat een kind het begrijpen kan; tevens zo rijk als de onmetelijke schatten van Goddelijke kennis en rijkdom, en zo eeuwigblijvend, als de God, die zij openbaren.

III De Bijbel - Geïnspireerd door God

De Bijbel maakt er aanspraak op, een boodschap van God aan mensen te zijn. De boeken dezer wereld kennen zichzelf geen grotere waarde toe, dan een boodschap van een mens aan zijn medemensen te zijn.

De Bijbel handelt dan ook over eeuwige, oneindige dingen; dingen, die op geen andere wijze geweten kunnen worden. De Bijbel spreekt daar even vrijmoedig over als andere boeken over tijdelijke, eindige en bekende dingen.

Om de Bijbel samen te stellen heeft God menselijke schrijvers gebruikt; doch deze mensen, die misschien niet eens beseften aan welk schoon geheel zij medewerkten, hebben onder Gods machtige leiding tezamen één enkel Boek samengesteld, waarvan de inhoud een wonderbaar harmonisch geheel is. Dit bewijst dat dit Boek het werk is van één Schrijver, die de enige Auteur is.

De ware leer van inspiratie houdt in, dat God de menselijke auteurs zo leidde, dat zij, zonder hun eigen persoonlijkheid, stijl en belangstelling te verliezen, op volmaakte wijze Zijn gedachten aan mensen weergaven.

Hoever deze Goddelijke controle over de menselijke schrijvers zich uitstrekte, daarover zijn verschillende "inspiratie-theorieën" ontstaan. Ieder, die de Bijbel bestudeert, moet hierover voor zichzelf een klaar inzicht hebben.

IV Algemene inspiratie-theorieën

1 De naturalistische theorie

Dit is de theorie, zoals de naam reeds aanduidt, dat de Bijbel slechts een product van de menselijke geest is en geen bovennatuurlijke elementen bevat.

Deze theorie, die het Woord van God naar beneden haalt en in discrediet brengt, wordt uitsluitend aangehangen door ongelovige, onwedergeboren, natuurlijke mensen.

2 De gedeeltelijke inspiratie

Deze theorie gaat er van uit, dat slechts enkele gedeelten van de Schrift geïnspireerd zijn. Als dat waar is, dan zou ieder mens zijn noodzaak, om voor zichzelf uit te maken, welke gedeelten al of niet door God zijn ingegeven.

Alle gezag is dan verdwenen, omdat mensen van nature niet geneigd zijn om te buigen voor uitspraken, die in strijd zijn met hun eigen wensen. De

aanhangers van deze theorie beschouwen de woorden van Christus Zelf gewoonlijk als meer gezaghebbend dan andere Schriftgedeelten. Zij veronachtzamen het feit, dat Christus Zelf niets geschreven heeft en dat Zijn woorden op zijn best het verslag zijn van de zelfde mensen, wiens geschriften zij op andere plaatsen in discrediet brengen. Laten wij niet vergeten, dat Christus Zelf elk woord van het Oude Testament heeft aanvaard als het Woord van God, en dat Hij er voor zorgde, dat elk woord van het Nieuwe Testament volkomen gezag heeft.

3 Inspiratie door genade

Deze theorie neemt aan, dat de schrijvers van de Bijbel op dezelfde wijze - hoewel in meerdere mate - geïnspireerd werden als mensen, die in deze tijd door de Heilige Geest gedreven worden.

De geschriften van de apostel Paulus worden op één lijn gesteld met die van Calvijn en Luther. Er kunnen dus menselijke vergissingen in voorkomen.

Zowel deze als de vorige theorieën worden gehuldigd door de moderne theologen van onze tijd.

4 Woordelijke inspiratie

Deze theorie handhaaft, dat de Bijbel woord voor woord is ingegeven. Dit geldt natuurlijk alleen voor de originele manuscripten, en niet voor copieën, vertalingen, of aanhalingen, ook al gaan deze terug tot het begin onzer jaartelling. Hoewel er geen enkel origineel handschrift meer bestaat, is het toch van belang op te merken, dat door zorgvuldige bestudering van deze copieën, vertalingen en aanhalingen duidelijk is gebleken, dat de tekst van onze tegenwoordige Bijbel nagenoeg gelijk moet zijn aan die der eerste handschriften.

Soms hoort men ook wel beweren, dat niet de woorden, maar alleen de gedachte, de inhoud, geïnspireerd zou zijn. Het is echter onmogelijk om zonder geïnspireerde woorden met nauwkeurigheid een geïnspireerde gedachte weer te geven; en die nauwkeurigheid is toch voor de Bijbel een eerste vereiste!

Verder blijkt uit de verklaringen van de schrijvers zelf, dat zij zich terdege bewust waren van hun verantwoordelijkheid Gods gedachte in Gods woorden weer te geven. Zie Ex. 34:27: "Ver-

Nederlands Bijbelstudie College

onderwerp 9 december:

Verlossing

Zie blz. 18

der zeide de Heere tot Mozes: Schrijf deze woorden, want naar luid dezer woorden heb ik een verbond met u en met Israël gemaakt."

"De, Geest des Heeren heeft door mij gesproken en Zijn rede is op mijn tong geweest." ^{2 Sam. 32:2}

"Mijn tong is een pen eens vaardigen schrijvers." ^{Ps. 45:2}

"Alle rede Gods is doorlouterd..... Doe niet tot Zijn woorden (toe) opdat Hij u niet bestraffe en gij leugenachtig bevonden wordt." ^{Spr. 30:5, 6}

"Toen zeide ik: Wee mij, want ik verga, dewijl ik een man ben van onreine lippen en woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is..... Eén van de serafs vloog tot mij, en had een gloeiende kool in zijn hand, die hij met de tang van het altaar genomen had; en hij roerde mijn mond daarmee aan, en zeide: "Zie, deze heeft uw lippen aangeroerd....." ^{Jes. 6:5-8}

"Alles, wat Ik u gebieden zal, zult gij spreken!" ^{Jer. 1:7}

"Dit woord geschiedde tot Jeremia, zeggende: Neem u een rol des boeks en schrijf daarop alle woorden, die Ik tot u gesproken heb over Israël en over Juda, en over alle volken, van de dag af, dat Ik tot u gesproken heb." ^{Jer. 36:1,2}

"Zijn het niet de woorden, welke, de Heere uitriep door de dienst der vorige profeten....." ^{Zach. 7:7}

"Opdat vervuld zou worden, wat gesproken was door Jesaja, de profeet, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze ziekten gedragen." ^{Matth. 8:17}

"De woorden die Ik tot u spreek, spreek ik van Mijzelf niet....." ^{Joh. 14:10}

"Die uit God is, hoort de woorden Gods." ^{Joh. 8:47}

"Die Mijn woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt..... want Ik heb uit Mijzelf niet gesproken, maar de Vader, die mij gezonden heeft, die heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen zal en wat Ik spreken zal." ^{Joh. 12:48 en 49}

"De woorden die Gij Mij gegeven hebt, heb ik hun gegeven." ^{Joh. 17:8}

"Mijn rede en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid." ^{1Kor. 2:4}

"Gedenkt der woorden, die voorzegd zijn van de apostelen onzes Heeren Jezus Christus: dat zij u gezegd hebben, dat er in de laatste tijd spotters zullen zijn." ^{Judas 1:17, 18}

Toch heeft God Zich bediend van de eigen stijl en de beperkte woordkeuze van de menselijke schrijvers. God is machtig om op velerlei wijze nauwkeurig te doen weergeven, wat Zijn bedoeling is, ook in de eenvoudige taal van een visser.

V Wat Jezus zegt over de inspiratie

Zonder enige twijfel heeft Jezus het Oude Testament aanvaard als het geïnspireerde Woord van God. Toen Hij verklaarde "Uw Woord is de waarheid" Joh. 17:17 was er nog niets van het Nieuwe Testament geschreven en zinspeelde Hij dus uitsluitend op het Oude Testament. Op dezelfde wijze werd het Nieuwe Testament geschreven overeenkomstig Zijn voorzienigheid en belofte. Hij had gezegd, dat Hij een openbaring zou geven, en dat deze openbaring na Zijn heengaan volledig zou worden gemaakt.

"Nog vele dingen heb ik tot u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen; maar wanneer die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in alle waarheid leiden; want Hij zal van zichzelf niet spreken, maar zowat Hij zal gehoord hebben zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen." Joh. 16:12, 13, 16

Deze openbaring werd toevertrouwd aan bepaalde mensen.

"En gij zult ook getuigen, want gij zijt van den beginne met Mij geweest." Joh. 15:27

"Gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, die over u komen zal, en gij zult Mijn getuigen zijn." Hand. 1:8

"Gaat dan heen, onderwijst alle volken....." Matth. 28:19

"Alle dingen zijn mij van mijn Vader overgegeven; en niemand weet wie de Zoon is dan de Vader, en wie de Vader is dan de Zoon, en wie het de Zoon zal willen openbaren." Luk. 10:22

Hij gaf aan hun woorden hetzelfde gezag als aan Zijn eigen woorden.

"En zo iemand u niet ontvangen zal, noch uw woorden horen, uitgaande uit dat huis of uit die stad, schudt het stof uwer voeten af.. Voorwaar zeg Ik u, het zal Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn in de dag des oordeels dan die stad." Matth. 10:14, 15

"Wie u hoort, die hoort Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt, die verwerpt degene, die Mij gezonden heeft." Luk. 10:16

"Voorwaar, voorwaar zeg ik u, zo Ik iemand zend, wie die ontvangt, die ontvangt Mij....." Joh. 13:20

"Ik heb hen Uw Woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als ik van de wereld niet ben". Gelijkerwijs Gij mij in de wereld gezonden hebt, also heb Ik hen ook in de wereld gezonden." Joh. 17:14, 18

"Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Dewelke begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben. God bovendien medegetuigende door teke-

nen en wonderen en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes naar Zijn wil." ^{Hebr. 2:3, 4}

VI Twee belangrijke schriftplaatsen

1 "Alle Schrift is van God ingegeven"

^{2Tim. 3:16}

Het woord, hier vertaald door "ingegeven", wordt maar éénmaal in het Nieuwe Testament gebruikt. Het betekent "door-God-ingeademd" of "door God begeesterd" of "door God geïnspireerd". En zoals de tekst duidelijk zegt, geldt dit van de gehele Schrift.

2 "De heilige mannen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken." ^{2Petr. 1:21}

De uitdrukking "door de Heilige Geest gedreven" is het wezenlijke element van deze openbaring. Letterlijk staat er, dat de schrijvers "voortgetrokken" werden door de Geest van God.

Dit is het getuigenis van de Bijbel zelf, wat betreft zijn eigen inspiratie.

VII Enkele opmerkingen

1 "Inspiratie" houdt in, dat de boodschap onveranderd en nauwkeurig is weergegeven. Betreft het Gods waarheid, dan is zij nauwkeurig overgebracht. Betreft het Satans leugen, dan is zij ook als een leugen weergegeven; want "inspiratie" verandert een leugen niet in waarheid. Betreft het geschiedenis, dan is

zij geheel in overeenstemming met de feiten. Betreft het profetie, dan geeft zij precies aan, wat geschieden zal.

2 "Inspiratie" heeft betrekking op het geschrevene en niet op de schrijvers. De onfeilbare Schrift zelf vermeldt de zonden en tekortkomingen van zijn menselijke auteurs.

VIII De Bijbel - Onderwerp en doel

Het is vanzelfsprekend, dat God zich openbaart. Wanneer men het heelal aanschouwt, kan het niet anders, of men moet aannemen, dat er een Schepper is, die dit alles heeft gemaakt.

Neemt men aan dat er een Schepper is, en dat de mens het schoonste is, dat Hij geschapen heeft, dan mag men redelijkerwijs verwachten, dat de Schepper Zich met Zijn schepsel in verbinding stelt en hem Zijn bedoeling en Zijn wil bekend maakt.

God de Schepper heeft dit gedaan en Zich op verschillende wijzen geopenbaard:

1 Door de Natuur

"Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid worden uit de schepselen verstaan en doorzien." ^{Rom. 1:20}

Deze openbaring is evenwel begrensd. Zij zegt niets omtrent Verlossing en het doel, waartoe de mens gemaakt is. De heidenen hebben echter geen verontschuldiging, wanneer zij niet erkennen, dat er een God bestaat.

2 In Christus

In de volheid der tijden ^{Gal. 4:4} kwam de Zoon Gods tot de mensen, om hen God te verklaren in menselijke termen en uitdrukkingen.

Door Zijn menswording zijn vele waarheden omtrent de eeuwige God voor het menselijk verstand begrijpelijk gemaakt, die anders nooit tot de mensen zouden zijn doorgedrongen. Door deze openbaring worden niet alleen de Persoon en de macht van God, die in mindere mate reeds in de Schepping waren geopenbaard, aanschouwelijk gemaakt, maar in het bijzonder ook de liefde van God, blijkend uit het verzoeningswerk van de Heere Jezus Christus. ^{Rom. 5:8}

Christus is "het uitgedrukte Beeld van Gods zelfstandigheid." ^{Hebr. 1:3}

Hij is "het beeld Gods", ^{2Kor. 4:4} "het beeld des onzienlijken Gods." ^{Kol. 1:15}

In Hem woont al de volheid van de Vader. ^{Kol. 1:19}

In Hem woont "al de volheid der Godheid". ^{Kol. 2:9}

3 Door het geschreven Woord

In dit artikel houden we ons bezig met het geschreven Woord als openbaring van God.

Niet alleen is God het voornaamste onderwerp van de Bijbel, maar ook Gods bedoelingen en plannen worden er in geopenbaard. De geschreven openbaring is allesomvattend. In de Bijbel vinden we niet alleen, wat de natuur ons omtrent God openbaart, of

hoe God Zich in Christus aan ons openbaart, maar bovendien nog ontelbare bijzonderheden omtrent God de Vader, de Zoon, de Heilige Geest, engelen, demonen, mensen, zonde, verlossing, genade en heerlijkheid.

IX Het doel van de Bijbel

Uit het geschreven Woord van God wordt het ons duidelijk, dat God één verheven doel voor ogen heeft bij al wat Hij heeft gedaan of nog zal doen vanaf het begin der Schepping tot in alle eeuwigheid, hetzij in de hemel hetzij op de aarde.

Tot dit doel werden de engelen geschapen, alsook het heelal en de mensen. Hoewel voor ons onbegrijpelijk, weten we toch dat zelfs de zonde werd toegelaten en de Verlossing werd voorbereid, om dit heerlijke doel te verwezenlijken.

Dit grote doel is: de Verheerlijking Gods!

Dat God alles zou laten gebeuren om Zichzelf te verheerlijken zou - van menselijk standpunt uit gezien - op verregaande zelfzucht lijken. Ons menselijk verstand is echter te klein om dit te bevatten.

In het licht der Heilige Schrift komen we tot het besluit, dat God - oneindig in wezen, volmaaktheid en zaligheid - waardig is, eeuwige heerlijkheid te ontvangen. En het zou een grote onrechtvaardigheid zijn, als Zijn Schep-

ping Hem niet alle eer en heerlijkheid toebracht, die Hem rechtens toekomen.

God is niet zelfzuchtig; Hij, de oorsprong van alle waarheid; Hij moet trouw blijven aan Zichzelf als Schepper en Heer aller dingen.

Het is juist de mens, die zichzelf in het middelpunt stelt en die zich niets schoners voor kan stellen dan zijn eigen verheffing en eer. Het is de mens, die de juiste verhouding tussen Schepper en Schepping niet verstaat en daarom de Schepper niet die eer brengt, die Hem toekomt vanwege Zijn wezen, Zijn positie, Zijn karakter. Ex. 24:10, 17; 1Kron. 16:17-29; Ps. 57:11; Jes. 6:1

Daar de Bijbel Gods boodschap is aan mensen, is het doel van de Bijbel ook Zijn heerlijk doel, nl. dat Hij wordt verheerlijkt. De Bijbel zegt:

1 De schepping is ter verheerlijking Gods

"Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem (d.w.z. tot Zijn verheerlijking) geschapen." Kol. 1:16

Engelen en mensen, het heelal en alle schepselen, alles is geschapen tot Zijn eer. "De hemelen vertellen Gods eer." Ps. 19:1

2 Het volk Israël is ter verheerlijking Gods

"Want gelijk als een gordel kleeft aan de lendenen eens mans, heb ik het

ganse huis Israëls en het ganse huis van Juda aan Mij doen kleven, spreekt de Heere, om Mij te zijn tot een Volk en tot een naam en tot een lof en tot heerlijkheid; maar zij hebben Mij niet gehoord." Jer. 13:11

"Een ieder die naar Mijn naam genoemd is, en die Ik geschapen heb tot Mijn eer, die Ik geformeerd heb, die Ik ook gemaakt heb. Dit volk heb Ik Mij geformeerd; zij zullen Mijn lof vertellen. Ik, Ik ben het die uw overtredingen uitdelg om Mij nentwil....." Jes. 43:7, 21, 25

"Maak u op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op. En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en de koningen tot de glans, die u is opgegaan. En uw volk zal allen tesamen rechtvaardigen zijn; zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde." Jes. 60:1, 3, 21

3 De Verlossing is tot heerlijkheid Gods

"Opdat Hij zou bekend maken de rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid heeft tot heerlijkheid." Rom. 9:23

Ook zal zij een openbaring zijn der wijsheid Gods.

"Opdat nu door de Gemeente bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in de hemel de veelvuldige Wijsheid Gods." Ef. 3:10

4 Onze wandel tot Gods verheerlijking

"Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader die in de hemelen is, verheerlijken." Matth. 5:16

"Hierin in mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn." Joh. 15:8

"Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het alles ter ere Gods!" ^{1Kor.} 10:31

"En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken die zij in u zien, God verheerlijken mogen in de dag der bezoeking." ^{1Petr.} 2:12

"Indien iemand spreekt, die spreke als de woorden Gods; indien iemand dient, die diene als uit kracht die God verleent, opdat God in allen geprezen worde door Jezus Christus, welke toekomt de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid."

"Indien gij gesmaad wordt om de naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods rust op u."

"Wat hem aangaat, hij wordt wel gelastend, maar wat U aangaat, hij wordt verheerlijkt." ^{1Petr.} 4:11, 14

De Bijbel zelf is Gods instrument, waardoor Hij Zijn kinderen voorbereidt tot alle goede werk.

"Al de Schrift is van God ingegeven, is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust." ^{2Tim.} 3:16, 17

5 Het grootste verlangen van de Christus is, dat God verheerlijkt moge worden.

"Door welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welken wij staan, en roemen in de hope der heerlijkheid Gods." Rom. 5:2

6 Zelfs de dood van de gelovige moet medewerken tot dit éne doel.

"En dit zeide Hij, betekenende met hoedanige dood hij God verheerlijken zou." Joh. 21:19

"Volgens mijn ernstige verwachting en hoop, dat ik in geen zaak zal beschaamd worden, maar dat in alle vrijmoedigheid, gelijk altijd, alsoo ook nu, Christus zal grootgemaakt worden in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door de dood." Fil. 1:20

7 De verlostte zal deel hebben aan de heerlijkheid van Christus.

"Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als Wij één zijn." Joh. 17:22

"Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid". Kol. 3:4

X Het onderwerp van de Bijbel

De Heere Jezus is het overheersende onderwerp van de Bijbel. Als een spiegel geeft dit Boek "de heerlijkheid des Heeren" weer.

"En wij, de Heerlijkheid des Heeren weerspiegelende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." ^{2Kor. 3:18}

"Want God, die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is degene die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting van de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus!" ^{2Kor. 4:6}

De Heer Zelf echter is ons geopenbaard, opdat Hij ons Gods Heerlijkheid zou doen zien.

De Gemeente

door Jb. Klein Haneveld

De tegenwoordige genade-bedeling is bijzonder belangrijk, omdat zij ten doel heeft de "uitroeping" van de Gemeente. Zie Hand. 15:13 t/m 18; Tit. 2:14; 1Pet. 2:9, 10 Het programma van God voor deze tijd is niet de kerstening van de wereld of de bekering der volken, maar om uit de volken "een volk aan te nemen voor Zijn Naam".

I. DE GEMEENTIN HET PLAN VAN GOD

Het eigenlijke doel van evangelisatie in deze tijd is de vorming van een supra-nationaal volk van God, waarmee Hij een speciale bedoeling heeft. In de Gemeente is "noch Jood, noch Griek", maar zij zijn allen "één in Christus". De mensheid is in Gods ogen verdeeld in drie groepen:

1. Joden. ^{Rom. 9:4, 5; Joh. 4:22}
2. Heidenen. ^{Ef. 2:11, 12; 4:17, 18}
3. De Gemeente. ^{Ef. 1:22, 23; 5:24-33}

De Gemeente is de door het Evangelie uitgeroepen schare van verlostene, die in het genot van het hemelse burgerschap, de wettig uitvoerende vergadering van het hemelrijk zal zijn. Zij vormen een "Koninklijke familie", bestemd om te heersen in de toekomstige eeuwen (aionen). ^{Ef. 2:6-7; Op. 5:10}

De Gemeente is het loon van God aan de Heere Jezus. ^{Hebr.12:2} Zondaars, die in deze bedeling behouden worden,

zijn door de Vader gegeven aan de Heere Jezus als loon op Zijn arbeid.

Joh. 17:6, 9 enz.

De Gemeente is een deel van het Koninkrijk Gods, maar is niet het Koninkrijk Gods. D.w.z. het is niet het gehele Koninkrijk Gods. Precies zoals Friesland slechts een deel is van het Koninkrijk der Nederlanden. Het Koninkrijk Gods omvat alles in het heelal, waar Gods wil wet is!

De Gemeente was in het Oude Testament een "verborgenheid". ^{Ef. 3:9} Het is een opvallend feit, dat de Gemeente slechts drie keer in de Evangeliën genoemd wordt, en slechts negentien keer in de Handelingen, terwijl het woord twee en zestig keer voorkomt in Paulus' Brieven.

II. HET WOORD "GEMEENTE"

Het woord "gemeente" is de Nederlandse vertaling van het Griekse woord "ecclesia"; van "ek" = van tussen uit" en van "caleo"= roepen. De Rooms-Katholieke Kerk heeft dit woord vertaald door "Kerk". Luther vertaalde het door "Gemeente"; anderen door "vergadering".

In het griekse taalgebruik had het woord de betekenis van een vergadering van burgers, geroepen uit hun huizen naar een openbare plaats. Het was de wettige volksvergadering. ^{Hand.} 19:32, 39, 40

In Hand. 7:38 wordt het woord "ecclesia"gebruikt voor de vergadering

van het volk van Israel, geroepen uit Egypte en vergaderd in de woestijn.

Het woord "ecclesia" komt in totaal 11 keer in het N.T. voor ter aanduiding van de gehele Gemeente en 90 maal voor de plaatselijke gemeente.

In de Schrift is sprake van: de Gemeente Gods, ^{1Kor. 11:16} de Gemeente van Christus, ^{Rom. 16:16} de Gemeente der heiligen. ^{1Kor. 14:33}

III. DEFINITIE EN ONTSTAAN

Definitie: de Gemeente is het gehele lichaam van verlost en gedurende deze bedeling, vanaf Pinksteren tot de opname der Gemeente. ^{1Thes. 4:13-18; Mat. 16:18; Hand. 2; 1Kor. 12:12, 13; Ef. 1:20-23}

Dit lichaam kon niet bestaan vóór Pinksteren.

Een Gemeente voor de dood en opstanding van Christus, zou een onverloste Gemeente zijn.

Een Gemeente voor de dood en opstanding van Christus, zou een Gemeente zonder de inwonende Geest zijn.

Een Gemeente voor de verheerlijking van Christus, zou een Gemeente zonder Hoofd zijn.

Daar de Gemeente geformeerd wordt door de Heilige Geest, kan er geen Gemeente voor Pinksteren geweest zijn.

Zie ook: Efeze 4:8-16. Daar vinden wij: 1 De Heer is opgevaren naar de hemel.

2 Daarna heeft Hij "gaven" gegeven.

3 Deze "gaven" dienen tot opbouw van de Gemeente.

4 Deze opbouw duurt voort tot de Gemeente zijn volkomenheid heeft en uitgegroeid is tot "één volkomen man".

IV. DE GEMEENTIN RELATIE TOT GOD

De Gemeente is een woonplaats, tempel of huis Gods. ^{Ef. 2:19-21; 1Pet. 2:4-7; 2Kor. 6:16}

Hier worden we direct herinnerd aan de oudtestamentische typen van de tabernakel en de tempel.

De tabernakel (later de tempel) was

1 De plaats waar de Heer woonde temidden van Zijn volk. ^{Ex. 25:8; 29:43-46; Lev. 26:11,12; Ef. 2:22}

2 Een huis van aanbidding. ^{Ef. 2:21; 1Pet. 2:5; Heb. 13:15,16}

De wijze waarop God het huis bewoont, is "door de Geest". De Geest bouwt het huis 1Kor. 12:12, 13 en bewoont het huis Ef. 2:22 als de openbaring van God. De Geest is de heilige metselaar, die de stenen aan elkaar en aan het "hoofd des hoeks" (d.i. Christus) verbindt.

V. DE GEMEENTE IN RELATIE TOT CHRISTUS

Het Nieuwe Testament gebruikt zeven beelden, om de verhouding aan te geven tussen Christus en de Gemeente.

1 De Herder en de Schapen

Christus is de Herder en de christenen zijn de schapen. Op drievoudige wijze wordt Christus in de Bijbel voorgesteld als Herder:

a. Als de Goede Herder geeft Hij Zijn leven voor de schapen, ^{Joh. 10 : 7, 9, 11} en geeft Hij Zijn leven aan de schapen. ^{Joh. 10 : 10; 12: 24; 1Joh. 5:11}

b. Als de Grote Herder is Hij opgewekt uit de doden, ^{Hebr. 13:20} zorgt Hij voor Zijn schapen, ^{Joh. 10:3, 4, 27} bewaart Hij Zijn schapen, ^{Joh. 10:28, 29} en benoemt Hij onderherders. ^{Joh. 21:15-17}

c. Als de Overste Herder zal Hij wederkomen om de onderherders te belonen voor de zorg, die zij aan Zijn schapen besteed hebben. ^{1Pet. 5:1-4; 1Thes. 2:4-12} Zie ook Hand. 20:28.

Het drievoudig herderswerk van onze Heiland, wordt geïllustreerd in: Psalm 22 - de Goede Herder; Psalm 23 - de Grote Herder; Psalm 24 - de Overste Herder.

In een bijzondere zin is Christus "de Herder Israëls". ^{Gen. 49:24; Ps. 80; Jes. 40:11; Jer. 31:10; Ez. 34:11-31; Zach. 13: 6, 7; Mat. 26:31}

2. De wijnstok en de ranken ^{Joh. 15:1}

De voorstelling toont het unieke karakter van de Gemeente aan en spreekt van het goddelijk leven en kracht, die beiden in de Gemeente actief zijn. De rank deugt voor niets anders dan voor het voortbrengen van vruchten; en deze vruchten zijn niet eens haar eigen producten. Voorwaar geen vleiend beeld van de gelovige, die toch zo gaarne "iets" wil zijn. Het enige dat een rank kan doen, is het levenssap van de wijnstok in zich opnemen, om dat sap de vruchten te laten voortbrengen. Het is het levenssap en de levenskracht van de wijnstok, die de vruchten aan de rank voortbrengt.

De grote centrale gedachte van dit gedeelte is het "blijven" in Christus, waardoor vrucht kan worden voortgebracht.

Aan de hand van dit beeld zien we dus:
a De gelovigen individueel en daardoor de Gemeente collectief zijn in Christus zoals de rank is in de wijnstok.

b De gelovigen zijn in Hem, slechts om vrucht voort te brengen. Dit is de grote taak der gelovigen.

c Deze vruchten zijn alleen die, welke voortgebracht zijn door het goddelijke leven en de kracht, komend van het Hoofd der Gemeente.

d De gelovige is dus in Christus om Diens levenskracht te openbaren.

e Zijn verhouding tot Christus moet steeds zijn als die van een levende rank tot de wijnstok: Een zich openstellen voor, en het in zich opnemen van het goddelijk leven en de goddelijke kracht en die dan in zich zo te laten werken dat zij Christus openbaren.

f Drie grote gevolgen hiervan vinden wij in:

Vers 7: in betrekking tot God: een doeltreffend gebed.

Vers 8: In betrekking tot de wereld: voortdurende vrucht.

Vers 11: In betrekking tot zichzelf: voortdurende blijdschap.

3 De Hoeksteen en het Gebouw ^{Ef. 2:19-22}

Israël had een tempel ^{Ex.25:8} en de Gemeente is een tempel. ^{Ef. 2:21; voorts: Mat. 16:18; 1Pet. 2:5; 1Kor. 3:9}

Het beeld van Christus als een steen vinden wij herhaaldelijk in de bijbel.

In betrekking tot de heidenen is Hij de vallende steen in hun uiteindelijk oordeel. ^{Dan. 2:34}

In betrekking tot Israël is Hij de "Steen des aanstoots" en de "Rots der ergernis". ^{Jes.8:14, 15; 1Kor. 1:23; 1Pet. 2:7}

In betrekking tot de Gemeente is Christus het fundament en de hoeksteen. ^{1Kor. 3:11; Ef. 2:20-22; 1Petr. 2:4, 5}

Vergelijk Ps. 118:22-24; Hand. 4:11; Ps. 2:7-9; Mat. 21:42-44.

De Gemeente heeft als gebouw drie kenmerken.:

1 Iedere steen is een "levende steen", dw.z. hij is "de Goddelijke natuur deelachtig". ^{1Pet. 2:5}

2 Zowel de hoeksteen als het fundament is Christus. ^{Ef. 2:20-21; 1Kor. 3:11; 1Pet. 2:6}

3 Het gehele gebouw is "een woonstede Gods in de Geest". ^{Ef. 2:22}

4 Een priesterlijk koninkrijk

De Gemeente is een Priesterschap waarvan Christus de Hogepriester is. Christus is Koning-Priester naar de ordening van Melchizédek. ^{Ps. 110:4; Heb. 5:1-10; 6:20; 7:1-3}

De christen is een Koning-Priester voor God. ^{Op. 5:10}

Zijn dienst als Koning heeft betrekking op "de toekomstige eeuw", wanneer hij met Hem zal heersen.

Elke gelovige is een priester en behoort als zodanig te beoefenen:

1 De dienst der offerande:

Van zijn lichaam; ^{Rom. 12:1}

Van de vrucht der lippen; ^{Heb. 13:15}

Van zijn bezit. ^{Fil. 4:18; Heb. 13:16}

2 De dienst der voorbeding. ^{Rom. 8:26-27; Heb. 10:19-22; 1Tim. 2:1; Kol. 4:12}

5 Een nieuwe schepping. ^{1Kor. 15:45; Rom. 8:2, 11}

Reeds in Rom. 5 wordt Christus voorgesteld als het Hoofd van het nieuwe geslacht. In de Heilige Schrift vinden we drie grote geslachten:

a De heidenen, met Adam als hun geslachtshoofd.

b De joden, met Abraham als hun geslachtshoofd.

c De christenen, met Christus als hun geslachtshoofd.

De bijbel maakt een duidelijk onderscheid tussen deze drie groepen van mensen. Het is dan ook in deze figuurlijke voorstelling, dat het onderscheid tussen Israël en de Gemeente het duidelijkst gezien wordt.

De Gemeente behoort tot de nieuwe schepping; ^{2Kor. 5:17} Israël tot de oude. Hoe nauw zij met de oude schepping in betrekking stond, blijkt uit teksten als Ex. 31:12-17; Jes. 66:23; Ez. 46:1. Haar betrekking tot God is een Sabbats-verbond. Zij moesten zes dagen werken en op de zevende dag rusten, omdat God insgelijks gedaan had in Zijn scheppingswerk.

Voor de Gemeente is het geheel anders. Voor haar vinden we geen gebod om een rustdag te onderhouden. Het leven is voor haar een voortdurende activiteit. De oude schepping, liggende onder de vloek Gods, ging met Christus het graf in. Zij is geoordeeld en heeft daarom voor God afgedaan. Dit alles natuurlijk in juridische zin. Niettemin kwam er met Christus' opstanding tevens een nieuwe scheppingsorde, ver verheven boven de oude.

Van deze nieuwe schepping vinden we in de Schrift het volgende:

A Christus zelf is de nieuwe schepping.

^{1Tim. 6:16; 2Tim. 1:10}

De opstanding was niet een wederkeren van het leven, dat Christus aan het kruis had afgelegd. Het opstandingsleven was een nieuwe schepping. Hierin onderscheidt zich Christus' opstanding van die van Lazarus, het dochtertje van Jairus. etc. Bij deze kwam het oude leven terug; want zij zijn weer gestorven. Christus kwam tevoorschijn als "een nieuw Schepsel". God en mens in één persoon, onsterfelijk en onverderfelijk.

Laten we voor ogen houden, dat Christus daar als mens stond onder een geheel nieuwe scheppingsorde. In dit verband is het merkwaardig op te merken, dat het na Zijn opstanding was, dat Hij op Zijn discipelen blies, evenals God in de eerste schepping geblazen had in de neusgaten van Adam. Door dit blazen op Zijn discipelen ontvingen deze het nieuwe leven, waarin nu een ieder komt te staan, die gelovig tot Jezus komt. ^{Joh. 5:24}

B Alle gelovigen, levend met Christus verbonden, maken nu deel uit van deze nieuwe schepping. ^{Joh. 14:20; 17:20-23}

De gelovige is in Christus en Christus is in de gelovige. De uitdrukking "in Christus" of "in Hem" wordt ongeveer 115 malen in het N.T. gevonden en vormt de hoogste Goddelijke openbaring in betrekking tot de gelovige.

Op kinderlijke wijze wordt ons deze geweldige en onbegrijpelijke waarheid medegedeeld, zonder enige poging, haar te verklaren. Het is voor ons ook niet mogelijk haar te begrijpen, zolang we in het eindige zijn. De gelovige in deze bedeling is een verborgenheid.

1Joh. 3:2

Want hij is veel meer dan een verlosste zondaar. Hij is gebracht in zulk een nauwe betrekking tot God, dat hij van God onafscheidbaar is. Zijn leven is met Christus verborgen in God. Kol.

3:3 Deze uitdrukking van Paulus heeft dezelfde betekenis als die van Jezus in Joh. 17:21. De gelovigen vormen tezamen een eenheid, doordat elk afzonderlijk opgenomen is in Hem. Er is geen nauwere verbinding denkbaar en geen vastere grond voor een ware broederschap. De gelovigen zijn onafscheidelijk aan elkander verbonden, in het Goddelijk Wezen, om voor eeuwig de Goddelijke heerlijkheid te delen.

Zulk een duizelingwekkende hoogte kan nimmer een mens, onder de oude scheppingsorde, bereiken, eenvoudig omdat die orde alleen beperkt is tot de aarde. Een veel hogere scheppingsorde was hier voor nodig. Een scheppingsorde, die geheel beheerst wordt door de onsterfelijkheid en onverderfelijkheid. Hier komen we weer terug tot 2Tim. 1:10, waar we Christus zien als de Schepper van dat nieuwe leven. In de gelovige is dus niet de oorspronkelijke mens van voor de zondeval, hersteld, doch hij is oneindig hoger opgevoerd dan Adam ooit stond, of ooit kon gestaan hebben, had hij niet ge-

zondigd. Het verschil wordt gezien in de kwestie van onderscheid in de scheppingsorde. Het onsterfelijke en onverderfelijke leven van deze nieuwe schepping is het eeuwige leven, dat iedere uitverkorene ontvangt. Het eeuwige leven, hoewel reeds ontvangen, wordt niet ervaren zolang wij naar onze lichamen nog onder de oude scheppingsorde staan. Het eeuwige leven te ervaren is, op hetzelfde ogenblik alles te ervaren dat ooit geweest is of ooit zijn zal, en dat voortdurend tot in eeuwigheid.

C De Nieuwe Schepping zal voltooid zijn in de Opname der Gemeente. Rom. 8:23, 29; 1Joh. 3:2; 1Kor. 15:51-55

Nu reeds in beginsel hebben we het nieuwe leven ontvangen en ervaren in zekere mate de uitwerking ervan. "Het is echter nog niet geopenbaard, wat we zijn zullen." 1Joh. 3:2 De kiem van het nieuwe scheppingsleven is aanwezig, en daarmee de ontzaglijke mogelijkheden, die echter eerst ten volle gezien zullen worden in de dag der uiteindelijke verlossing, waarnaar de gelovige reeds nu reikhalzend uitziет.

Rom. 8:23

Het beeld: de Laatste Adam en de nieuwe schepping, spreekt van een nieuw verbondshoofd van een nieuwe natie, die niet gevallen is en zelfs niet in staat is te vallen.

Ik ben méér dan een zondaar die door genade gered is. Ik ben een heilige, een zoon, en heb in mij de kracht der verheerlijking. Deze kracht is in mij, doch zij wordt ten onder gehouden,

zodat ik in contact kan blijven met mijn medemensen. Het spreekt echter ook van onze eenheid met Christus en onze eeuwige heerlijkheid, die geopenbaard zal worden bij Zijn wederkomst.

6 Het Hoofd en het Lichaam

Rom. 12:4-5; 1Kor. 12:12-27; Ef. 1:23; 2:16; 3:6; 4:4, 12, 16; Kol. 1:18; 2:19; 3:15

Dit is het beeld, dat het meest gebruikt wordt om het wezen en karakter van de Gemeente voor te stellen. Ook hier zien we een merkwaardig verschil tussen Israël en de Gemeente. Israël was een natie, die tezamen gehouden werd door een systeem van wetten die haar leven en taak bepaalden. Zolang zij die wetten onderhield bleef zij staande en krachtig in haar nationale eenheid. Haar gehoorzaamheid aan deze uitwendige wetten faalde echter, en zij hield op te bestaan als een natie.

De Gemeente daarentegen wordt niet tezamen gehouden door een invloed van buiten af, maar door de inwonende Christus zelf. Hierdoor is zij een levend organisme, dat nimmer zal ophouden te bestaan. Want God zelf woont in haar.

Het beeld toont ons het gemeenschappelijk leven in de Gemeente van Christus. Ook wederom hier zien we, dat er meer sprake is van een taak van de individuele gelovige, dan van de Gemeente als organisme of instituut. Het doel waarvoor de Gemeente door de Heilige Geest wordt samengesteld, vindt zijn verwerkelijking in de ver-

vulling van de taak der gelovigen. Een der merkwaardigste dingen in het lichaam is, dat de leden voor elkander bestaan en in de nauwste samenwerking met elkander hun functies verrichten. Wat zou de maag kunnen doen zonder verteringsorganen. En wat zouden deze verrichten zonder de bloedsomloop. Zo zouden we kunnen doorgaan en aantonen dat de verschillende leden zodanig op elkander zijn ingesteld en zij tezamen in zulk een betrekking tot het hoofd staan, dat het gehele lichaam schade zou lijden indine één lid ontbrak.

Ongetwijfeld had Paulus dit voor ogen, toen hij schreef "uit welke het gehele lichaam, bekwamelijk samengevoegd en tezamen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebreding, naar de werking van elk deel in zijn maat wasdom bekomt tot zijns zelfs opbouwning in de liefde."^{Ef. 4:16} Elk "lid" is geplant in het lichaam op een speciale, en niet op een willekeurige wijze. ^{1Kor. 12:12-27} D.w.z. dat ieder "lid" door de wil van God bestemd is, een speciale functie te beoefenen in dienst van het Hoofd. ^{1Kor. 12:4-11}

Deze functies worden genoemd "gaven". Elke "gave", hoe onderscheiden ook van aard, is een "openbaring des Geestes". ^{1Kor. 12:7}

In ware christelijke dienst wordt niets overgelaten aan onze eigen wil. Wij dienen het Hoofd, wiens leden wij zijn, als wij ootmoedig en blijmoedig de plaats innemen, die ons toegewezen is. De "voet" moet niet trachten, het werk van de hand te doen.

Juist in betrekking tot de plaats, die de gelovige in de Gemeente van Christus inneemt, is het van groot belang kennis te nemen van Romeinen 12:1-8.

In dit gedeelte spreekt de apostel van de "gaven" der leden van het lichaam van Christus. Niet allen hebben dezelfde werking, zegt hij in vers 4; maar verscheidene gaven zijn gegeven, vers 6. Van betekenis is het begin van dit hoofdstuk. Alvorens te spreken van "de werking der leden", en hun gaven, smeekt hij hun, zichzelf tot "een Gode welbehaaglijke offerande te stellen".

Voor het gebruik der gaven, dus eerst een gehele overgave. Slechts onder deze conditie kunnen de gaven tot hun volste recht komen.

Wat zou een uiterst bekwame vakman kunnen doen, waren zijn handen niet onderworpen aan zijn verstand. Het hoofd bestuurt de handen; staan deze in de juiste verhouding tot het hoofd, dan zijn de producten in overeenstemming met de bekwaamheid van de arbeider.

Overgave is dus een geheel onderworpen zijn aan het Hoofd des lichaams, zodat Hij door ons Zijn wijsheid en verstand kan openbaren.

Het lichaam is ook voor openbaring. Op dezelfde wijze heeft de Gemeente, die Zijn lichaam is, tot taak om Hem zichtbaar te maken voor de mensen.

1Pet. 2:9; Gal. 2:20; 5:22; Fil. 1:21; Joh. 9:5, enz.

7 De Gemeente, vrouw van Christus Ef. 5:22-32

In dit beeld wordt nu geïllustreerd de liefdesverhouding van Christus tot Zijn Gemeente.

Dit beeld is afgeleid van het vorige: het hoofd en het lichaam. Ef. 5:23, 28, 29

De liefde van Christus voor de Gemeente is de basis voor de reinigende en heiligende werking die Hij aan de Gemeente verricht. Ef. 5:2, 25-27; Tit. 2:14

De Gemeente als bruid van Christus is in de Bijbel niet te vinden en is in strijd met de huwelijksrelatie van gemeenschap, zoals die hierboven werd beschreven.

Wel beschrijft de Bijbel Israël als de toekomstige bruid van Jehovah.

VI. HAAR RELATIE TOT DE HEILIGE GEEST

1 De Heilige Geest vormt het lichaam van Christus. Ef. 1:22, 23; 1Kor. 12:12, 13

De Gemeente is het scheppingswerk van de Heilige Geest.

2 De Heilige Geest deelt aan de leden van de Gemeente speciale "gaven" uit, "tot opbouw van het lichaam van Christus". 1Kor. 12:7-28; Ef. 4:11-13

3 De Heilige Geest woont in de Gemeente en elk lid. Ef. 2: 22; 1Kor. 6:19; Rom. 8:9, 15; Gal. 4:6

VII. HAAR RELATIE TOT DE ENGELEN

Geen enkel schriftgedeelte spreekt van de verhouding van de Gemeente (corporatief) tot de engelen. Maar wij kunnen deze verhouding o.a. ontleenen aan Hebr. 2:12, waar "ecclesia" de geïnspireerde vertaling is van het hebreeuwse woord "gahal" in Psalm 22:23. Deze aanhaling uit Psalm 22 wijst er op dat het Oude Testament, hoewel het de Gemeente niet noemt, er toch ruimte voor laat. Want ongetwijfeld wordt de Gemeente, en

niet Israël, bedoeld in Ps. 22:23. Dit gedeelte uit Psalm 22 wordt in Hebr. 2:12 aangehaald om de eenheid van Christus met de Gemeente te tonen. De Gemeente is gebracht in de positie van de Zoon zelf, zoals die beschreven wordt in het 1ste en 2e hoofdstuk van de Hebreeënbrief. Daar wordt nu getoond, dat Christus als "God" en "Heere" ^{1:8, 10} "méér dan de engelen" was. In Zijn vleeswording werd Hij "een weinig minder gemaakt dan de engelen" ^{2:7} opdat Hij mensen zou zaligmaken. Na hen zalig gemaakt te hebben brengt Hij hen in Zijn eigen oorspronkelijke positie, want "en Hij die heiligt en zij die geheiligt worden zijn allen uit één". ^{2:11} Daarop volgt Zijn triomf "in het midden van de Gemeente" ^{2:12} die dus verbonden is met Hem boven de engelen. ^{Ef. 1:20-23}

Hoe zeer de engelen te maken hebben met de Gemeente, moge nog blijken uit de volgende punten:

- 1 Zij volgen met belangstelling de prediking van het Evangelie. ^{Luk. 15:10}
- 2 Zij zien op de gelovigen neer als op een schouwspel. ^{1Kor. 4:9}
- 3 Zij bewonderen Gods Wijsheid in de Gemeente. ^{Ef. 3:9, 10}
- 4 Zij zijn tegenwoordig in de bijeenkomst. ^{1Kor. 11:10; 1Tim. 5:21}
- 5 Zij zijn "gedienstige geesten" ten behoeve van hen, die de zaligheid beërven. ^{Heb. 1:14}
- 6 Zij bieden hulp bij het sterven van de gelovigen. ^{Luk. 16:22}
- 7 Zij zijn begerig in te zien in de rijkdommen, die ons aangediend zijn door het Evangelie. ^{1Pet. 1:12}

8 Zij zijn actief betrokken bij de grote gebeurtenis van de opname der Gemeente. ^{Hebr. 12:22; 1Thes. 4:16}

9 Zij worden door ons geoordeeld. ^{1Kor. 6:3}

VIII. HAAR RELATIE TOT DE WERELD

De verhouding van de Gemeente tot de wereld komt het beste tot uiting in het zgn. Hogepriesterlijk gebed van de Heere Jezus in Johannes 17. De Zijnen zijn:

- 1 In hun omgeving - levend in de wereld. ^{vs. 11, 15a}
- 2 In hun positie - getrokken uit de wereld. ^{vs. 6}
- 3 In hun gezindheid - gescheiden van de wereld. ^{vs. 16, 14, 9}
- 4 In hun getuigenisdienst - gezonden in de wereld. ^{vs. 18, 21, 23}
- 5 In hun behandeling - gehaat door de wereld. ^{vs. 14}
- 6 In hun overwinningskracht - be waard voor de wereld. ^{vs. 15, 11}

IX DE RELATIE VAN DE LEDEN ONDERLING

- 1 Eenheid. ^{Gal. 6:15; 2Kor. 5:17; 1Kor. 12:12; Ef. 4:4-6}
- 2 Verscheidenheid. ^{1Kor. 12:14-20; Rom. 12:4-8}
- 3 Wederzijdse afhankelijkheid. ^{1 K o r . 12:21}
- 4 Wederzijds medegevoel. ^{1Kor. 12:26}
- 5 Gemeenschappelijke dienst. ^{Kol. 2:19; Ef. 4:16}
- 6 Gemeenschappelijke wasdom. ^{Ef. 4:16; 3:18-19}

X DE TAAK VAN DE GEMEENTE

De vraag komt onwillekeurig: heeft de Gemeente dan geen taak te vervullen in deze wereld? Wederom moeten we

zeggen, dat we nergens in de Bijbel enige vermelding vinden van een taak, die aan de Gemeente als lichaam is toevertrouwd. Het is waar, dat God verschillende dingen door middel van de Gemeente, doet. Dit neemt echter niet weg dat we kunnen spreken van een "God opgelegde taak" der Gemeente. Er worden twee dingen in de Bijbel genoemd, die God door de Gemeente bereikt:

A God openbaart Zijn wijsheid door de Gemeente. Zij is reeds op dit ogenblik een open schouwspel voor de "overheden en machten" in de hemel, waardoor Gods wijsheid gezien en bewonderd wordt. Gods wijsheid komt tot de volste openbaring in het kruis van Christus. Ef. 3:10, 11; 1Kor. 1:23, 24

B God openbaart door de Gemeente de "uitnemende rijkdom Zijner genade". Dit is trouwens het grote einddoel van het werk Gods. Ef. 2:7; 3:21

De dag zal komen, waarop duidelijk de diepte gezien zal worden, waarin de mens onder de zonde ligt, maar ook de duizelingwekkende hoogte, waarheen de gelovige gevoerd wordt door Gods genade. Van een hopeloos ver-

loren mens, bevuild door zonde, vervuld met ongerechtigheid, gemaakt tot een zoon en erfgenaam van de driemaal heilige God, en volkomen veranderd in het evenbeeld van Gods Zoon zelf. Er is niets, waardoor God zo hoog verheerlijkt wordt, dan door zulk een daad van genade. Tot dit doel wordt de Gemeente samengesteld. We zien echter, dat hierin de Gemeente passief blijft.

Hoewel we dus niet kunnen spreken van de taak der Gemeente, is er nochtans aan de individuele gelovigen wel terdege een groot werk toevertrouwd, dat samengevat zou kunnen worden in de woorden van Paulus in Fil. 2:15, 16.

De taak der gelovigen is niet de bekering der wereld, noch een christelijk-maken van de sociale of maatschappelijke sferen van het leven.

In dit Schriftgedeelte vinden we de gehele taak der gelovigen, in betrekking tot de wereld, drievoudig weergegeven.

A Het levensgedrag moet zijn onberispelijk, oprecht en onstraffelijk.

B Zij moeten schijnen als lichten.

C Zij moeten "voorhouden het woord des levens".

Nederlands Bijbelstudie Contactdag

onderwerp 13 januari:

De Losser

Nederlands Bijbelstudie College

Wij zijn gelovigen. Maar wat geloven wij eigenlijk? En waarom? Hoeveel – uiteraard bijbelse – argumenten, hoeveel schriftplaatsen hebben wij eigenlijk? En hoe sterk zijn die argumenten? Hoe smal of hoe breed is het fundament van onze leerstellige bouwsels?

De spreekwoordelijke uitdrukking "Elke ketter heeft zijn letter" stelt vast dat soms de meest gecompliceerde leringen gebouwd worden op slechts een enkel woord of een bijbeltekst, die voor dat doel dan ook nog dikwijls uit zijn verband wordt gerukt. En dus weten sceptische gelovigen en ongelovigen ons te vertellen dat je "met de Bijbel alle kanten op" kunt. Op deze wijze worden omgekeerde pyramides gebouwd. Reusachtige maar niettemin uiterst wankel constructies op veel te smalle basis: indrukwekkende theorie en theologie met nauwelijks enige bijbelse grondslag! En andersom! Veel bijbelse waarheden vinden dikwijls weinig geloof. Niet omdat de schriftuurlijke grondslag zo smal is, integendeel, maar omdat ze "naar de mens" zo onwaarschijnlijk lijken! En te eenvoudig, te simpel van constructie.

Op onze "College-dagen" zullen wij ons daarom speciaal bezighouden met de fundamenten van ons geloof. Elke dag is gewijd aan één specifiek bijbels onderwerp, dat dan compact, structureel, schematisch, zo volledig mogelijk en in hoog tempo zal worden besproken.

De colleges zijn in de eerste plaats bedoeld voor hen die - op wat voor wijze dan ook – zelf met het woord dienen. "Evangelisten en herders en leraars" dus, die uiteraard een goed leerstellig inzicht en overzicht niet kunnen ontberen. Maar ook voor iemand die bij wijze van spreken "van niets weet", maar van goede wil is, zijn deze dagen een uitstekende gelegenheid om snel en degelijk ingeleid te worden in "de veelkleurige wijsheid Gods".

De colleges worden gehouden op 9 december; 3 februari; 21 april; 16 juni, in Gebouw "Petra", Burg. Praamsmalaan 18 A te Bolsward. Onderwerp voor 9 december: Verlossing.

Dagindeling:

10:00 uur 1^e College
11:00 uur pauze
11:30 uur 2^e College
12:30 uur Middagpauze
13:30 uu 3^e College
14:30 uur pauze
15:00 uur 4^e College
16:00 uur einde

Voor koffie, thee en soep zal worden gezorgd. Eventueel dus zelf brood meebrengen. Hoewel toegang en deelname voor iedereen vrij is, verzoeken wij u in verband met organisatie en voorbereiding dringend u als deelnemer aan te melden bij Klaas Boersma, Pater Schuurmanstraat 6, 8701 CX te Bolsward. Telefoon 0515-573468.

Agenda

Bijbelstudies o.l.v. Ab Klein Haneveld worden D.V. en onder voorbehoud gehouden in de volgende plaatsen:

ALKMAAR donderdag 7 dec, 18 jan,
1/15 feb, 1/15/29 mrt, 12/26 apr
19:45 uur;
"Delta", Noorderkade 50
De brief aan de Romeinen

AMSTERDAM zaterdag 16 dec, 27
jan, 24 feb, 31 mrt, 28 apr,
15:00 uur; Postjesweg 150

BEVERWIJK zondag 3 dec, 10:00
uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD woensdag 13 dec, 24
jan, 7/21 feb, 7/21 mrt, 4/18 apr,
20:00 uur; Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

BOLSWARD zondag 28 jan, 9:30 uur,
8 apr, 14:00 uur: Doopdienst
Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

**BOLSWARD Zaterdag 9 dec;
3 feb; 21 apr; 16 jun;
10:00 uur; Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College**

DRACHTEN donderdag 14 dec, 25
jan, 8/22 feb, 8/22 mrt, 5/19 apr,
20:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31
Het boek Prediker

EINDHOVEN woensdag 6 dec, 17/31
jan, 14/28 feb, 14/28 mrt, 11/25
apr, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg

EMMEN maandag 11 dec, 22 jan, 5/
19 feb, 5/19 mrt, 2/16/30 apr, 19:30
uur; Ichthuskerk, Walstraat 21
Brieven aan de Thessalonicensen

**'t HARDE zaterdag 13 jan,
10 mrt, 19 mei,
10.00 uur; 't Poshuis,
Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag**

HARMELEN maandag 4 dec, 15/29
jan, 12/26 feb, 12/26 mrt, 9/23 apr,
20:00 uur; H.I. -gebouw,
Willem Alexanderlaan 1

LEERDAM zondag 24 dec, 21 jan, 18
feb, 18 mrt, 15 apr, 10:00 uur;
West-End, v Gentstraat t/o nr. 19

OLDEBROEK dinsdag 5 dec, 16/30
jan, 13/27 feb, 13/27 mrt, 10/24
apr, 20:00 uur; Stationsweg 43;
Johannes over Jezus

OLDEBROEK zondag 10 dec, 21 jan,
4/18 feb, 4/18 mrt, 1/15/29 apr,
17:30 uur; L.H.N.O., Van Sytza-
malaan 3

**WEZEP maandag 25 dec,
Kerstviering in de Oranjehof,
Kerkweg 2, 14.00 uur**

Geliefde lezer,

Het zal zo'n 30 jaar geleden zijn, dat er nogal wat christelijke, dan wel evangelische bandjes geformeerd werden. Er werden in die tijd sowieso veel muziekgroepjes geformeerd en christelijke jongeren formeerden dan dus een gospelband. Het verschil tussen de christelijke en niet-christelijke bandjes was over het algemeen duidelijk te merken, althans te horen. Veel christelijke jongeren hadden namelijk de overtuiging dat hun muziek niet zo erg goed hoefde te zijn, omdat ze het voor de Heer maakten. Voor Hem zou slechts de bedoeling tellen en het was immers goed bedoeld? Ongetwijfeld zit daar een kern van waarheid in, maar niet meer dan dat. Het is namelijk op zijn minst merkwaardig dat de muzikanten bereid zijn een minder goed hun best te doen voor de Allerhoogste.

We zijn blij u weer onze circulaire aan te kunnen bieden. Wat de kwaliteit er van ook is, we hebben er in ieder geval ons uiterste best op gedaan; voor Hem en voor u.

Wij verwelkomen de abonnees die zich de afgelopen maanden via onze Internetsite hebben opgegeven. Wij danken de Heer voor uw giften, waardoor we dit werk kunnen voortzetten en wensen u, ook in het dagelijkse leven, Zijn nabijheid toe.

Han Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Nederlands Bijbelstudie Cassettes

Nederlands Bijbelstudie Conferenties

Nederlands Bijbelstudie Contactdagen

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

is een uitgave van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Correspondentieadres
Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere

telefoon 036-5362976
fax 036-5468644

Internet
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

giften
Postbank 5567669
Rabobank 308747046

ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Samenstelling en redactie
Ab & Han Klein Haneveld